

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 5 Grudnia v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 27 listopada.

Ruski Inwalid z dnia 24 tegoż miesiąca ogłosił następujący Ukaz do Rządzącego Senatu: „Przez Ukazy NASZE, dane do byłego Kollegium wojennego, d. 15 listopada 1806, 22 listopada 1808, i do Rządzącego Senatu 28 grudnia 1815 roku, Rozkazaliśmy tych Sztabs i Ober Oficerów, którzy, w przeciągu wymienionych w tych Ukazach kampanii, udarowani zostali od NAS, za odznaczenie się w bitwach, orderem świętego Równopostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza*, dla noszenia w pętelce z kokardą, ująć 3 lata z terminu lat 25, ustanowionego do zasługi orderu świętego Wielkiego Męczennika i Zwycięzcy *Jerzego*. Teraz Naymilsiościwiej Rozkazujemy, rozciągnąć prawo to, na wszystkich bez wyjątku Sztabs i Ober-Oficerów, którzy otrzymali order świętego *Włodzimierza* z kokardą z bitwy, które były w całym czasie Panowania NASZEGO, bez żadney różnicy, z jakimi narodami i w jakim czasie one zachodziły.

16 listopada 1823 r.

CESARZ JEGOMOŚĆ udzielił orderu ś. *Jędrzeja* Najjaśniejszemu Królowi Jegomości Portugalskiemu i Jego Królewskiemu Wysokości Infantowi, *Don Miguel*. Kamer junker *Baron Strogonow*, należący do departamentu spraw zagranicznych, wystąpił z temi ozdobami do *Lisbony*, dla złożenia ich N. K. J. i N. Jego synowi.

CESARZ JEGOMOŚĆ ozdobił orderem ś. *Jerzego* pierwszej klasy J. K. W. Xięcia *Angouleme*. Szambellan *Diwou*, należący do ambassady Cesarskiej w *Paryżu*, udał się w podróż z temi ozdobami, również jak i *Baron Strogonow*, dnia wczorayszego wieczorem.

CESARZ JEGOMOŚĆ udzielił Hrabieciu *Lafferonaye*, Ambassadorowi K. J. Chr. przy JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, znaki orderu ś. *Alexandra Newskiego*, ozdobione dyamentami.

CESARZ JEGOMOŚĆ mianował: Wice-Hrabiego *Chateaubriand*, Ministra interessow zagranicznych Francyi i Xiążęcia *Montmorency*, Para Francyi, Kawalerami orderu ś. *Jędrzeja*, Jenerała porucznika *Pozzo-di-Borgo*, Ambassadora JEGO CESARSKIEJ MOŚCI przy dworze Króla Jmci Chrześciańskiego, Kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 1szej klasy; i Hrabiego *Bulgari*, sprawującego interessa JEGO CESARSKIEJ MOŚCI przy Królu Jmci Katolickim, udarował znakami brylantowanymi ś. *Anny* 2giej klasy.

Radca honorowy, *Baron Ungersternberg*, który był umieszczony przy pólkowniku *Buturlinie* podczas kampanii hiszpańskiej, na jego przedstawienie został podniesiony do rangi asesora kolegijskiego.

Kurs sankt-petersburski d. 23 listopada: dukat hollen. nowy 11 r. 45 kop. Zmiana złota 2 r. kop. 90. Zmiana srebra 2 r. 75 kop.

Nieustający dochod kommissyi umorzenia długow: 68 assynacyami — — 100 —
68 brzęczącą monetą — — —
58 takąż — — — 87 $\frac{2}{3}$ } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 2 grudnia.

(z Kur. Warsz.) D. 4 b.m. rozstał się z tym światem ś. p. *JW. Józef Tollński*. Jenerał brygady, Szef sztabu głównego woysk pol. kawaler orderów ś. *Anny* 1ey klasy, ś. *Stanisława* 1ey klasy, ś. *Włodzimierza* 3ciej klasy, Krzyża woyskowego polskiego, Krzyża zasługi *Obojga Sycylii* kawaler, *Legii honorowej* urzędnik. Wczora zwłoki tego, powszechnie za życia kochanego i poważanego, a po zgonie żalowanego, męża, z należnemi honorami woyskowemi na cmentarzu Powązkowskim pochowane zostały.

Do Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i Oświecenia Publicznego.

Rapport.

Deputacyi, wezwaney do przysądzenia nagród, malarstwa, rzeźby, architektury, sztycharstwa i rysunku, ubiegającym się o nie Artystom Polskim i cudzoziemcom w Polsce osiadłym.

Dnia 12 listopada 1823 r. w wykonaniu dekreta Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 30 maja 1818 roku, względem wystawienia sztuk pięknych, w salach tutejszego Uniwersytetu Królewskiego, na wezwanie *JW. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego*, członkowie Deputacyi: *JWW. Baron Mohrenheim* Prez.

Sekretarz Senatu *Niemcewicz*.

Radca Stanu Hr. *Sierakowski*.

Senator Kaszt. Hr. *Tarnowski*.

Senator Kaszt. Hr. *Ossoliński*.

Radca Stann *Zieliński*.

JPP. Bordiga, Aigner, Sokolowski.

(*JPP. Kubicki i Letronne* również wezwani wymówili się). Zgromadzeni w sali wystawy w celu ocenienia zalet dzieł, na widok publiczny wystawionych, o pierwszej godzinie po południu rozpoczęli czynności swoje.

Na wstępie deputacya oświadcza, iż z żalem postrzeża, jak mała liczba przedmiotów, szczególniej we względzie malarstwa, odpowiednio zasądom ogłoszonego programmatu wykonana była.

Stosując się w czynnościach swoich do podziału przyjętego w roku 1821. Deputacya po rozbiórze ścisłym zalet każdego dzieła wyrzekła następujące zdanie:

Malarstwo.

1wsza Klasa.

Kompozycya wyższa i akademiczna, przedmiot historyczny.

Wielkie 1. (Medal złoty pierwszej wielkości.

nagrody 2. (Medal srebrny teyże wielkości.

Deputacya żałuje, iż nie może przysądzić żadney nagrody dla tey klasy przeznaczoney.

Pochwała.

Abel i Kain Kornela Statler, jedyny obraz klasy pierwszej ze wszystkich na wystawie będących. Deputacya w celu zachęcenia Artysty i wynagrodzenia dobrej chęci przez niego okazaney, przyznaje mu honorową pochwałę. Radzi mu przytém zachowanie większey troskliwości w rysunku, i zgłębianie dzieł mistrzów dobrej szkoły ce do kolorytu.

Zyczeniem deputacyi byłoby, ażeby się artysta w wyborze przedmiotu stosował do programu.

2ga Klasa.

Obrazy wystawiające sceny domowego życia, portrety, pejzaże oryginalne.

- Nagrody. 1. (Medal złoty drugiej wielkości.)
2. (Medal srebrny też wielkości.)

Deputacya przysądziła pierwszą nagrodę tej klasy, to jest: medal złoty drugiej wielkości, autorowi, portretów oznaczonych w katalogu Nmi 18, 19, i 21 (Alexandrowi Kokularowi), z których szczególnie portret pod Nrem 19 (Professora Vogel) ściągnął na siebie uwagę deputacyi przez trafność i charakter głowy, tudzież dobre wykonanie ogółu. Obraz pod Nrem 18 (miłość macierzyńska) nie jest wolnym od krytyki pod względem rysunku, a czasem nawet kolorytu; lecz ogół układu wiele ma wdzięku i jest interesującym. Członkowie oświadczają artyście, iż z prawdziwą przyjemnością spostrzegają znaczny postęp w jego dziełach, i zachęcają go do dalszych usiłowań, które pomyślnemu zdają się wróżyć skutki.

Druga nagroda (medal srebrny też wielkości) przyznana została obrazowi JP. Jutty, wystawiającemu wewnętrzny widok kościoła; uznano w tém dziele dobre użycie światła i perspektywy, tudzież bardzo wielką łatwość, której może nadużył artysta, nie dając dziełu swemu tego wykończenia, jakiego rodzaj ten jest zdolny. Deputacya uważała z ukontentowaniem, iż autor wykonał jeden z proponowanych programem przedmiotów.

P o c h w a ł y.

Uznane są za godne pochwały:

Pejzaż Nro 34 (Józefa Richtera), odznaczający się bogactwem kompozycyi, dokładnością rysunku i efektem perspektywy, lecz który pod względem kolorytu i rozdziału światła, które nie jest rozlane w dość znacznych ilościach, wiele zostawia do żądania. Kolor nieba i gór nadto zdaje się być ostrym; zawsze jednak z przyjemnem użuciem Deputacya oddaje sprawiedliwość talentowi, jaki to dzieło znamionuje, nadewszystko, jako pierwszą autora próbę w malowaniu olejnym, i miło jej jest zostawać w przekonaniu, iż mu tylko brakuje nieco wprawy do celowania w tym rodzaju pejzażów.

Obraz Henryka Hr. Zabielly Nro 35, wystawiający chór Kapucynów. Gdy urządzenia Akademii dla oryginalnych tylko utworów przeznaczają nagrody, deputacya z żalem widzi się zmuszoną przestać na przysądzeniu tylko pochwały dziełu, w którym efekt światła, staranne wypracowanie szczegółów, dokładność perspektywy, i prawda całość ożywiająca, zarówno spostrzegać się dają. Deputacya wina autorowi talentu, z jakim oddał piękność swego wzoru, i szczęśliwej zmiany pierwszego planu oryginału w wyborney jego kopii.

Dzieła oznaczone Nmi 162 i 163 (wschód słońca i światło Xiężyca) Ignacego Kochanowskiego.

3cia Klasa.

Miniatury, pejzaże, kwiaty pokrywającemi kolorami (a la Gouache), lub wodnistemi (aquerelles).

- Nagrody. 1. (Medal złoty trzeciej wielkości.)
2. (Medal srebrny też wielkości.)

Pierwsza nagroda tej klasy jednomyślnie przyznana została autorowi obrazów wystawiających kwiaty, w katalogu Nmi 2, 3, 4, 5, 6, oznaczonych (Henryce Beyer). Dobry smak dający się spostrzegać w układzie tych dzieł, wierność i świeżość kolorytu, wykończenie szczegółów i harmonija ogółu, powszechnie się podobały.

Zyczyłoby tylko należało więcej śmiałości w nadaniu pewnego charakteru dziełu, i dokładniejszego cieniowania, które za mało będąc stopniowane, nie oddaje dobrze części zaokrąglonych.

Owoce malowane pokrywającemi kolorami (à la gouache) pod Nrem 171 (przez P. Morauską), otrzymały drugą nagrodę. Kolor miły, pędzel miękki, delikatny, i ścisłe naśladowanie natury, odznaczają przyjemne to dzieło.

P o c h w a ł y:

Uznane są za godne pochwały.

Miniatura oryginalna Nro 154 (Stanisława Marszałkowicza). Deputacya uznała w tem dziele wiele delikatności i życia w częściach ciała, lecz we włosach na głowie i brodzie masy nie są dosyć zachowane. Kopije tegoż rodzaju pod Nmi 24 i 25 ściągnęły równie uwagę deputacyi.

Dzieła oznaczone Nmi 37 i 46, przez Franciszka Bruder wystawione.

Obraz kwiaty wystawiający Nro 55, malowany przez Teresę Zbijewską. Utwor ten, któremu nie zbywa na wdzięku i przyjemności, zasługuje na zachęcenie od deputacyi.

Miniatura pod Nrem 71, przez Jana Piwarskiego. (Dalszy ciąg nastąpi.)

A U S T R Y A:

Wiedeń dnia 25 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Z polecenia N, Cesarza Jmci, Arcy Xiążę następcą tronu założył d. 17 b.m. uroczyscie pierwszy kamień na gmach instytutu leczenia bydła, w który włożono srebrną blachę zawierającą opis tej czynności, medale złote i srebrne na ten koniec wybite, oraz monety krajowe i plany. Medal wybity z tego powodu okazuje na jedney stronie piersie Najjaśniejszego Założyciela z napisem Franciscus I Austriae Imperator, a na drugiej, gmach wystawie się mający z napisem: Munificentia Augusti; niżej zaś znajdują się słowa: Institutum Veterinarium Fund. Vind. 1822.

N I E M C Y.

Odbrzegow Menu dnia 16 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Xiążę Ludwik Ernest Oettingen Walerstein odstąpił w przeszłym miesiącu młodszemu bratu swojemu Xięciu Fryderykowi, całe Xięztwo Oettingen-Walerstein ze wszystkimi posiadłościami w Bawarii, Witembergu i Austrii.

W Frankforcie sprzedają teraz cukier po taniej cenie, lękając się, aby bardziey nie spadł, do czego wielkie jest podobieństwo, bo wszędzie powiększają plantacje cukru, zwłaszcza w Brezylji.

Z Moguncyi nadchodzi wiadomość, że nakoniec postanowione na kongresie Wiedeńskim urządzenie żeglugi na Renie wkrótce będzie ukończone.

W wielkiem Xięztwie Badeńskim po ustaniu handlu tytuniem, zwrócono uwagę na rozmnożenie niewystarczającego na wewnętrzną potrzebę chmielu, do czego Rząd przyłożył się dostawieniem tanio potrzebnych pniaków. O kilka lat znacznie pomnożyły się zakłady chmielu; a że w tym roku szczególnie urodził chmiel, przeto zbiór jego przechodzi wewnętrzną potrzebę; starają się więc zbywającą resztę na sposób angielski wyprasować, przez co na kilka lat nie traci swej dobroci. Cetnar chmielu spadł w kraju Badeńskim do 20 zł. r.

Stosownie do wyroku królewskiego członkowie izb prawodawczych w Wirtembergu zjechać mają na dniu 28 listopada do Stuttgartu, a dnia 1 i 1 grudnia otworzone będą ich posiedzenia.

Ogłoszona w pismach publicznych pożyczka dla zakonu maltańskiego, ma być tylko zaciągnięta dla kawalerów tegoż zakonu we Francyi.

H I S Z P A N I J A.

Madryt dnia 22 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Król Jmć potwierdził terazniejszy skład swego ministeryum. I tak Don Wiktor Saez pozostanie pierwszym sekretarzem stanu i ministrem interessow zagranicznych; Don Józef San Juan ministrem wojny, Salazar ministrem potęgi morskiej; a Juan d'Erro ministrem skarbu. Rada kastylijska, jak słyhać, ma być zupełnie przywrócona do dawnych swoich praw i godności.

Margrabia Santa Cruz, który wkrótce przed przybyciem Króla do stolicy, wraz ze wszystkimi członkami byłych władz konstytucyjnych, wzię-

ty był do więzienia, wypuszczony z niego został na rozkaz Monarchy.

Król wyjedzie wkrótce do Eskurialu. Hrabia Pozzo di Borgo i Margrabia Talaru, towarzyszyć będą Monarsze.

Woyska jenerała Quesady podały Królowi adres.

FRANCYA.

Paryż dnia 22 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Xiążę Carignan wyjedzie d. 20 b. m. z Villareal, a nazajutrz ma nocować w Bajonnie, zkąd d. 22 b. m. uda się do Bordeaux, gdzie zaczeka na Xiącia Angouleme.

Przybyli tu Hrabiowie Fontenelle i Laroche-foucault oraz Baron Bournonville, adjutanci Xiącia Angouleme.

D. 26. Część eskadry krążąca dotąd przed portem barcelońskim, zawinęła w tych dniach do Tuluonu.

Xiążę San Carlos, złożył na prywatnem wysłuchaniu u Monarchy list swojego Króla, potwierdzający go na urzędzie posła przy naszym dworze.

Mówią, iż Pan Martignac pojedzie znowu do Madrytu z przełożeniami do Króla hiszpańskiego.

Słychać, iż Pan Ouvrard podjął się dostawić rządowi hiszpańskiemu 40,000 mundurów, które mają być w Paryżu robione.

Królewsko-portugalski poseł przy naszym dworze, Margrabia Marialva, szacowany powszechnie minister, umarł tu nagle w 57mym roku życia.

Słychać, iż Xiążna Angouleme wyjedzie aż do Chartres, na spotkanie swojego dostojnego małżonka.

Dowodzący w Bajonnie jenerał, donosi ministrowi woyny przez telegraf, że Xiążę Angouleme dnia 23 b. m. przebył rzekę Bidassoa, i wieczorem dnia tegoż wpośród radośnych okrzyków z okolic zgromadzonego ludu, stanął w Bajonnie w pożądanym stanie zdrowia.

D. 28. Xiążęta Carignan i Hohenlohe przybyli do Bordeaux dnia 23 b. m. Dnia 2 grudnia odprawi wjazd do tegoż miasta Xiążę Angouleme na czele 15,000 woyska.

Dzisiejszy Monitor umieścił artykuł z Kuryera Londyńskiego, względem krajow południowo-amerykańskich. Kuryer Londyński utrzymuje, iż zpomędzy tych krajów, naydaley postąpiły w swoim urzędzeniu państwa Buenos Ayres i Kolumbia. Duch jedności panuje tam bardziey, niż w sąsiedzkich krainach. Na dowod tego wspomniona gazeta przytacza urzędową wiadomość o stanie Kolumbii.

Używanie piawek weszło teraz w modę, i szpitale paryzkie potrzebują ich rocznie blisko 6 milionów.

ANGLIA.

Londyn dnia 22 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Bawiący tu kanonik Riego, napisał naprzód d. 12 października, imieniem zony brata swojego, jenerała, do Xiącia Poliguac, posła francuzkiego przy dworze naszym, prosząc go o wysłuchanie, i uczynienie jakich kroków dla ocalenia życia bratu. Xiążę kazał mu niezwłocznie i grzecznie odpowiedzieć, wymawiając się podróżą, którą na kilka dni przedsięwzię, i oświadczając, że gdy brat jego jest wzięty przez Hiszpanów, a nie przez Francuzów, traciłby się próżno czas na pismach w tej mierze z posłem francuzkim w Londynie, któreby żadnego pożytku nie przyniosły. Kanonik i Pani Riego napisali potem d. 15 października czulszy list do posła, załączając niezapieczone pismo do Króla Jmci francuzkiego, i list do jenerała Riego. Dnia 17 października donosił im Xiążę Poliguac, iż oba pisma przesłał Panu Chateaubriand, i i prosić go będzie o jak nayspieszniejsze odesłanie listu do jenerała Riego. Gdy na to nie przychodziła odpowiedź, napisał kanonik d. 14 b. m. do Pana Canning, i przyłączył list do Pana Chateaubriand, poczem d. 16 b. m. otrzymał następującą

odpowiadź od Pana Planta podsekretarza stanu: „Po odebraniu d. 14 b. m. listu W Pana do Pana Canning, posłałem mu go niezwłocznie, lubo wiedziałem, że już powraca do Londynu. Dziś rano otrzymałem zalecenie od Pana Canning, abym list W Pana przez umyślnego posłańca przesłał Vice-Hrabiemu Chateaubriand, co już miałem uskutecznić, gdy mi przeszkodziło nadejście wiadomości z Paryża, których osnowa zapewne W Panu dobrze wiadomą będzie.“

Rozpoczęcie obrad parlamentu naszego zostało znowu odłożone od d. 25 b. m. do 5 lutego roku przyszłego, a wtedy mają się ułatwić ważne interesy krajowe.

Pan Canning miał d. 16 b. m. prywatne wysłuchanie u Króla Jmci w Windsor, poczem zaraz przyjechał do tutejszey stolicy.

Na okręcie Wellington, który d. 9 b. m. zawiął z Gibraltaru do Corves, przybyło kilku Hiszpanów, a między nimi jest Pan Villanova, były poseł hiszpański przy dworze Rzymskim, którego (jak wiadomo) ówczasowy Papież nieprzyjął.

Pan Robert Wilson, płynąc z Gibraltaru do Anglii, oyczyny swojej, wstąpił do Algieru, i de jowi tamecznemu polecił kilku konstytucjonistów hiszpańskich. Niedawno przybył z Taro do tutejszey stolicy, gdzie przyymie powinszowanie przyjaciel swoich w Southwork z powodu odbytey kampanii w kraju Donkiszota.

Spodziewamy się tu przybycia Miny, Milanasa, Rottena i innych jenerałów hiszpańskich, którym (jak słychać) obiecano wsparcie pieniężne, aby się udali za granicę, jeśliby w Hiszpanii niewidzieli dla siebie bezpieczeństwa.

Dnia 28. Król Jmć powrócił dnia dzisiejszego do stolicy.

Dziennik Goniec jeszcze potwierdza, iż nagle teraznieysze zwiększenie woyska, nastąpiło z powodu wypłynąć mającey wyprawy do Indyi.

Wdowa Riego niebezpiecznie jest chora.

Stosownie do kapitulacyi, jenerał Mina przybył dnia 22 b. m. na okręcie francuzkim do Plymouth.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 10 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Lord Strangford, poseł angielski w Stambule, pisał d. 12 września r. b. do konsula angielskiego na wyspie Scio, iż stosownie do umowy z Portą zawartej, dozwolonem jest znowu w porcie Stambulskim przeladowywanie towarów całkowicie lub w części z jednego europejskiego okrętu na drugi, skoro właściwe poselstwo urzędownie tego żądać będzie.

Wiadomości z Durazzo i Albanii potwierdzają powstanie Montenegrynow (Czarnogórców). Skład tymczasowego rządu greckiego jest następujący: Kraje greckie podzielone są na prowincye, z których każda ma Eparcha, Kanclerza, Dyrektora wydatków, Poborcę dochodów i Edyla. Na wyspach i miastach morskich jest ten ostatni oraz kapitanem portowym. Każda wioska ma reprezentantów. Eparchę mianuje rząd; do niego należy zarządzanie prowincyi. Dwie trzecie części woyska pod jego rozkazami będące, brane są zwyczajnie z innych prowincyy, ostatnia tylko część z jego własney prowincyi pochodzi. Naczelnika wybiera rząd centralny. Kanclerz podpisuje rozporządzenie Eparcha, a w nieprzytomności tegoż miejsce jego zastępuje. Edyl jest przełożonym policyi, i bezpośrednio zależy od Rządu. Jest także kilku Notablów, tych obierają mieszkańcy podczas zgromadzenia większością głosów. Oni rezkazy Eparcha przyprowadzają do skutku i trudnią się urzędem sędziów pokoju. Jeżeli Eparch nie wypełnia swojej powinności, bywa odwołany i ukarany. Wyspa Kandya ma Senat złożony z 3ch członków, z których obierają prezidenta.

W Dostrzegaczu wschodnim czytamy następujący artykuł. „Z wyspy Scio d. 27 września 1823.“

„Dnia wczorayszego wpłynęło do Tekheny 6 algierskich wojennych okrętów. Opanowały one

z wielkie hiszpańskie statki, a ich załogę wysadziły na ląd w Rodus. Te algierskie okręty wzmożone zostały później okrętami barbaryjskimi czyli też egipskimi, i wraz z innymi udały się pod żagle. Używamy tu zupełnej spokojności.“ Zabłysła nadzieja, że okoliczności pogodzą Turków z Grekami. Dla krótkości dajemy tu jeden tylko przykład, z zasadnego twierdzenia wynikły. Z Negerpontu, Attyki i Beocyi miał W. Sultan rocznego dochodu tylko półtora miliona piastrów: lecz ażeby te prowincje utrzymać, musiała W. Porta mieć zawsze na pogotowiu 6.000 żołnierzy, którzy razem trzy miliony kosztowali, ponieważ jeden piechotny pobiera rocznie 500 piastrów. Ciągły stan wojny wymaga oprócz tego, oddziału jazdy, który najmniej milion kosztuje, gdyż konnica bierze dwa razy więcej od piechoty. Niedosydatnym. W czasie niniejszej wojny, zaledwo trzecia część zwyczajnych dochodów wpływa do kassy państwa; mają bowiem zasiewać turcy, ażeby greccy plony ich pracy niszczyli, i przeciwnie, uważając z tego względu byłoby korzyścią dla Turków poprzestać wojny. Z drugiej strony, jak długo trwa nieprzyjaźń, stan Greków jest gwałtowny, niszczący i straszny. Zują wśród zniszczenia i niewoli, pożarów i głędy, śmierci i wygnania. Jeżeli nawet i dobią się niepodległości, ani wątpić o tém nie można, że Beocya, Focyda, Attyka i Eubea, chcąc zapłacić urzędnikom i wojska, dwa razy tyle wydawać muszą, co te prowincje płaciły W. Porcie; nie wspominać o nadzwyczajnych okolicznościach, które może ich zmuszą do potrojenia swoich wydatków, gdy tymczasem posłuszni W. Porcie Grecy, używać będą wszystkich przywilejów i korzyści innych tureckich prowincyj. Wziąwszy na uwagę, terażniejsze polityczne położenie rzeczy. Grekom nie jest z pożytkiem dłużej prowadzić wojnę. Byłoby z korzyścią dla obu stron, żeby się zbliżyli ku sobie, a tem bardziej dla Greków, którzy są tylko małą częścią wielkiego państwa, i ani wątpić, że przeciw takiej sile, ze stratą walczyć będą. Chociaż W. Porta czyni w tej wojnie nadzwyczajne wydatki, nie zmusi jej to przecie do zrzeczenia się uczuć godności w oczach sprzymierzonych z nią mocarstw: atoli są pewne względy ludzkością powodowane, które szlachetnym sposobem usprawiedliwić można, a które, nie obrażwszy dumy Dywanu, mogą usunąć na stronę wszelkie trudności, i zyskać podziwienie ludzi.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Numer pierwszy nowego pisma peryodycznego *Dostrzegacz Nadwiślański*, w języku polskim i żydowskim, d. 5 grud. wyszedł z druku w Warszawie. Zawiera a) postanowienie JO. Xięcia Namiestnika o xięgach handlowych i konotacyjnych; b) nieco wiadomości politycznych i zagranicznych, c) wiadomości handlowe i testament sławnego bogacza Izraelity nazwiskiem *Pinedo*, niegdyś mieszkającego w *Amszterdamie*. Umieszczamy tenże testament. „Mia-
sztu Amszterdam zapisuję po mojej śmierci pięć bezeków złota 500,000 talarów. Temu miastu pożyczam na 10 lat bez prowizyi półtora miliona. Dla każdego kościoła chrześcijańskiego w *Amszterdamie* i *Hadze* po 10,000 zł. holenderskich, a kościo-

łowi *Suyderskiemu* 20,000 zł. hol. (60,000 zł. pol.), każdemu szpitalowi sierot chrześcijańskiemu w obydwuch miastach, dając po 10,000 tal., a ubogim 40 ładunków okrętowych torfu. Sierocie, która naprzód ze szpitala wywdzie 1,000, a drugiej która zaraz po pierwszej szpital opuści 600 zł. hol. Synagodze portugalskiej w *Amszterdamie* zapisuję 250,000 tal., a szpitalowi sierot portugalskiemu 30,000 tal., rządowi z prowizyją po 5 od sta pożyczam 1,000,000 tal. pod tym warunkiem, aby prowizya Izraelitom w *Jeruzalem* płaconą była, kapitał zaś ma się nazawsze rządowi pozostać. Synagodze niemieckiej zapisuję 50,000 zł. hol., krewnemu mojemu *Piotrowi Ovis* 3,100,000, oraz majątek mój ruchomy i nieruchomy. Zonie mojej 1,000,000, i innym krewnym 200,000 tal., każdemu z moich sąsiadów, który na moim pogrzebie obecnym będzie 100 czer. zł., każdej osobie żonatej i niezamężnej mężkiej płci lub żeńskiej, która także na pogrzebie znajdować się będzie 100 zł. hol., każdemu xiędzu w *Amszterdamie* i w *Hadze* 100, a każdemu kościelnemu 50 talarów.“ (Kur. War.)

Podług nowego spisu, królestwo wirtemberskie ma rozległości 359 mil kwadratowych, a milion 459,983 mieszkańców, wypada więc 4 070 ludzi na jedną milę kwadratową. W kraju tym jest 132 miast, 177 miasteczek, 1,575 wsi, 215,005 domów mieszkalnych, i 93,803 innych zabudowań, zapewnionych ogółem w towarzystwie ogniowem 149 milionów 737,225 złotych niemieckich, wartość gruntów wynosi 602 milionów, a była 30 milionów zł. niemieckich. Wywozi się co rok płodów i towarów krajowych za 16 milionów 548,000 zł. niemieckich; a wprowadza się zagranicznych za 16 milionów 597, takichże złotych.

W roku zeszłym sprowadzono do *Londynu* 22 miliony 500,000 funtów herbaty, a cena jej niezmięszyla się. Zdaje się więc, iż używanie herbaty powiększyło się w Europie.

Gazeta Rządowa tutejsza umieściła wykaz ludności w obrebie rejencyi poznańskiej, według którego jest 521,295 mężczyzn, a 328,652 kobiet, ogółem 849,947 mieszkańców, między temi zaś jest 445,082 katolików, 161,555 ewangelików, 33 greków i 43,279 żydów. Rozległość wynosi 327 mil kwadratowych, a zatem wypada 1,987 ludzi na jedną milę kwadratową. W roku 1822 urodziło się w obrebie tej rejencyi 31,479 dzieci, a umarło 29,528 osób.

W Kanadzie w okolicy wsi *Hayotti* zaszło d. 18 sierpnia około godziny 3ciej z południa okropne zdarzenie. Powierzchnia ziemi, 207 morgów, została nagle porwana i do rzeki *Champlain* wrzuconą, zabrała z sobą drzewa, domy, i wszystko co jej było na zawadzie. Rzeka została zapelniona tą ziemią na 26 morgów. Wielki huk towarzyszył temu nagłemu zdarzeniu, a powietrze zasłonila gruba para ze smoły i siarki. Niejaki *Dube*, który znajdował się właśnie na wzruszonej ziemi, uniesiony był daleko: leżąc nie mu się więcej nie stało, jak, iż po szyję przysypany ziemią został. Bieg rzeki został wstrzymany i woda, póki nieznalazła spławu, wzniosła się do ogromnej wysokości. Liczni właściciele ziemscy, ponieśli przez ten okropny wypadek wielkie szkody. (G.W.)

Prenumerata na Gazetę Kuryera Litewskiego na rok następująca, przyjmuje się w Wilnie w Expedycyi Gazetnej Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi tejże Gazety; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycjach Pocztowych. Cena zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez poczty rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 5 Grudnia v. s. 1825 Roku.

P o z e w.

ALEXANDER Pierwszy Samowładny IMPERATOR Wszech Rosseyi Król Polski etc. etc. etc.

Urodzoney Janowey Kamińskiej wdowie po zmarłym Janie Kamińskim byłym ekonomie dóbr Łachwy do dziedzictwa Xiążęcia Dominika Radziwiłła należących, ze stałego miejsca zamieszkania swego niewiadomey. Pozew edyktalny przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessów Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą Wolą ustanowiony, w Wilnie Urzędowanie swe odbywający, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego Prokuratora massy Radziwiłłowskiej, w skutek otrzymaney na niestawiającej w tymże Sądzie w dacie 1823. gbra 30 dnia ultymarney konwikcyi, przez wzdanie się na instancyę, loco peragenda executionis wynosi się o to: W. T. urościwszy w stopniu męża swego do massy nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny dopominek, zalegającej jakoby w skarbje Xiążęcym gaży 7,900 fp. wynoszącej, z tytułu służby wojskowej, jakby kiedyś w wojsku Xiążęcia Karola Radziwiłła Wojewody Wileńskiego pełnionej, lub wydzielenia w tej summie dziewięciu włok ziemi od dóbr Radziwiłłowskich Iwań zwanych, a razem dostarczenia sobie roczney ordynaryi przez Xiążęcia Dominika Radziwiłła czasowie wyznaczoney; dopominek takowy w obu kategoriach pozvem po massę w dacie 1817, wyniesionym, popierać przedsięwzięł, gdy atoli po zyskaniu w dacie 1821 gbra 14 dnia dekrete, copiarum z spraw za przeniesionym przez Prokuratora massy aktoratem do oczewistey rozprawy, czasu przypadnienia oney, mianowicie w dacie 1823 gbra 30 dnia W. T. nie stawając, na infamię wzdając się, tém samem rzecz na prawie utracił, i jey pretensye upadły, zaczęł Prokurator massy, na expensa i wydatki narażony, Sądu Prześwietnego prosić będzie, po skassowaniu i uniecznieniu pretensyi przez W. T. przyniesionych, a niepopartych, warowania miejsca stannosci przez opłatę solucyów, wynadgródzenia expens prawnych, oraz sądenia tego wszystkiego co czasu sprawy wykazanem będzie, z wolnością poprawy niniejszey žaloby.

Roku 1823 mca grudnia 3 dnia. Woźny niżej piszący się świadczę, jako kopią pozwu niniejszego, z instancyi Urodzonego Michała Zaleskiego Prokuratora massy nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny wyniesionego, Urodzoney Janowey Kamińskiej wdowie z miejsca zamieszkania stałego niewiadomey, podawszy do Kur. Litew. dla zamieszczenia, razem do drzwi Sądów Kommissyi Radziwiłłowskiej, ku opublikowaniu przybiłem. Datt ut supra. Michał Staszkiwicz Woźny ptu Wileń.

Roku 1823 Xbra 3 dnia, w aktowey Kancellaryi Sądu Kommissyi Radziwiłłowskiej obecny Woźny wyżej wyrażony, relacyą tego pozwu, do drzwi Sądu Kommissyi Radziwiłłowskiej przybił, i Urzędownie zeznał, świadczę. Józef Doboszyński Aktowy Regent w Sądzie Kom. Radziwiłłowskiej.

Wolno drukować Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej J. E. Lachnicki.

ALEXANDER Pierwszy IMPERATOR Wszech Rosseyi Król Polski etc. etc. etc.

1. Ur. Nikodemowi Godlewskiemu b. Porucznik. Woysk Polskich własnym i potomstwa swego z Katarzyną de domo Alexandrowiczówną Godlewską spółdzonego działającemu, z miejsca stałego swego mieszkania niewiadomego, pozew loco peragenda executionis przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessów Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą Wolą ustanowiony w Wilnie odbywający się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego Prokuratora massy Radziwiłłowskiej po zyskanej kondemnacie na infamię w tymże Sądzie w dacie 1823 gbra 30 wynosi się oto: W. T. uformowawszy do massy nieletniey Xki Stefanii Radziwiłłówny różnorodne pretensye z dwóch kontraktów arędownych na dobrach Zabłudow mianych, tak o dwie summy 39,000 fp. i 39,000 fp. jako też o pretensye 66,603 fp. i osobno o summę 6,575 fp. 10 gr. wszystkie z dzierżawy Zabłudowia jakoby wynikające, rozwinął przeciwko massie proceder o rekognicyą summ jednych: a dla udowodnienia drugich, dopominając się aktów gruntowych. Gdy atoli za połączeniem w pierwszym przyściu aktoratów wzajemnych, i po dekrete copiarum z spraw, za przeniesieniem przez Prokuratora massy po dekrete aktoratem W. T. do rozprawy oczewistey w dacie 1823 gbra 30 d. niestanawszy, na infamię kondemnować się dozwolił, a tem samem rzecz swą w powództwie mianą utracił; prokurator massy, na wydatki i koszta narażony, po skassowaniu wszelkich W. T. pretensyy, dochodząc bonifikaty expensów prawnych i dalszych, Sądu Prześwietnego prosić będzie: warowania miejsca stannosci przez opłatę solucyi, o skassowanie i znikczemnienie wszystkich W. T. pretensyi, sądenia dla massy expens prawnych i tego wszystkiego co czasu sprawy dowiedzionym będzie, z wolną poprawą tej žaloby.

R. 1823 grudnia 3 d. Woźny świadczę iż ten pozew z instancyi JW. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Pt. Rosień, massy funduszow i interessow Jeneralnego Prokuratora przed Sąd Kommissyi wyniesionego W. Nikodemowi Godlewskiemu b. Porucz. W. polskich do drzwi Sądowych Kommissyi przybiłem. Felix Cebulski Woźny Kommissyi Radziwiłłowskiej.

Roku 1823 Xbra 3, w aktowey Kancellaryi Sądu Kommissyi Radziwiłłow. obecny Woźny wyżej wyrażony, relacyą tego pozwu do drzwi Sądowych przybitego Urzędownie zeznał świadczę, Józef Doboszyński A. R. S. K. R.

Wolno drukować Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej J. E. Lachnicki.

1. Sąd Ziemski Pt. Wileyskiego w dziele Wielebnych Bazylianow ś. Trojeckich Mińskich z JWW. Adamem Marszałkiem Dworu Polsk. Ignacym Szambelanem Bracią rodzonemi Bronicami, o wykupno z pod zastawy części Derewnina za prozbą zeszyłej Eufrozyny Puzakiewiczówny Xieni i Przełożoney klasztoru w roku 1812 maja 20 dnia podaną napoczętym, a z powodu pamiętney w kraju wojny i niemożności rychłego uzyskania od stron do sprawy powołanych, mianowicie Bronicow i Woyciechowiczowey objaśnień, ledwie w dniu 29 przeszłego miesiąca dopełnionym, położywszy ostateczną

opinią wzywa tychże Broniców i Woyciechowiczową do wysłuchania oney, ostrzegając: że jeśli od daty umieszczenia w gazecie Kuryera Litewskiego takowej awizacyi in spatio szesciu tygodni sami przez siebie lub prawnie umocowanych plenipotentow nie staną do obławienia sobie dekretu, wówczas Sąd nie czekając dłużej Ichmościow, odeszłe dzieło właściwym porządkiem na rewizyą do Sądu Gł. Miń. 2 Depar. Dat roku 1823 gbra 26 dnia.

Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Ptu Wileysk. Ignacy Jazwiński Podsedek Ziem. Ptu Wilej. Michał Łapicki Pisarz Ziem. Ptu Wilej.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Ptu Rosieńskiego massy funduszów i interessow JO. Xiężny Jmci Stefani Radziłłówny Jeneralny Prokurator, po otrzymaniu w Sądzie Komissyi na interessa Radziwillowske od Rządu ustanowionym, na JPana Onufrym Jurkiewiczu dekretu kontumacyyrego w dacie roku 1823 gbra 30 z pozwu r. 1821 stycznia 14 wyniesionego i przez Gazetę Kuryera Litewskiego roku tegoż 1821 stycznia 17 w dodatku do N. 7 i następnych trzykrotnie awizowanego, wyniosłszy powtórny pozew do tegoż Sądu po JPana Jurkiewicza o rzecz pierwszym pozvem objętą, w dacie 1823 mca grudnia dnia 3 stosownie do artykułu 37 organizacyi, awizacyą do Gazet podają. Michał Zaleski Prokurator Massy.

Wolno drukować Członek Kommissyi Radziwillowskiej. J. E. Lachnicki.

P o z e w .

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MOSCI Samoaładnącego Całg Rossyą etc. etc. etc. Urodzeni Benjamin Fryderyk i Franciszka Hauszysynowie, Nadworni Sowiećnikowie i Kawalerowie, pozywają przed Sąd Exdywizorski, majątków JW. Maurycego Prozora, na termin wskazany 21 januaryi 1824 roku, lub inny sądzić się mający UUr. Kornelią Prozorówną Jeneralównę qua debitorke w assistencyą opiekunów Karola Prozora Oboznego Litewskiego i dalszych; oraz Maurycego Prozora Jeneralowicza, do wykazania funduszu debitorke, w rzeczy następney: za Dekretom Grodzkim wileńskim oczywistym, 1319 roku maja 24, zasądzającym na UUr. Kornelii debitorce Henryku i Maurycym braciach i opiekunach Prozorach, sumę rubli sr. 1,795 kop. 21 $\frac{1}{2}$; żalujący żadney dotąd nie mają satysfakcyi, między tem Maurycy Prozor, po śmierci brata swojego Henryka, nadwerężywszy fundusz, gdy oświadczył exdywizyą i sam jeden, bez bytności siostry Kornelii, powołał żalujących do konkursu swojego nielegalnie, tem samem dał powód, wykazanie na remissie: że pretensya żalujących będąc źródłem zawinienia sameyż Kornelii Prozorówny, na osobiste jey potrzeby obrońca, powinna być uspokojona z jey funduszu, nie zaś z massy idącej pod konkurs Maurycego Prozora, Sąd Główny Wileński przeświadczony o tem, lecz nie mogąc tej kwestyi, w remissyynym porządku in accessorio bez bytności samey debitorke, oczywście rozwiązać i wyłączyć żalujących; poruczył oną Sądowi exdywizorskiemu, i nakazał żalującym zaadcytować przed tenże Sąd samą debitorke Prozorówną. Niewiadomo żalującym czy fundusz Prozorówny, znajduję się w massie idącej pod konkurs, lub odosobniony, przez zasze między obżalowanymi jakie tranzaktą i warunki. Te jak interessowi żalujących przeszkadzać nie mogą, tak też, uwolnić debitorke funduszu, od satysfakcyi; ani też przesnieść oney do massy exdywizyyney braterskiej niezdolają; zatem proszą: imo jeżeli fundusz obżalowanej Prozorówny znajduję się w massie, i dopiero wżnie ubezpieczenie, lub odosobnienie w ex-

dywizyi; to zarazem sądzienia dla żalujących rubli sr. 1,795 kop. 21 $\frac{1}{2}$ z procentem i expensam, ad extenuat onem, na tymże funduszu, przeciwnie; jeżeli się okaże odosobniony, od massy braterskiej; to odesłania żalujących do onego: zdo wyłączenia całkiem żalujących od exdywizyi obżalowanego Prozora, jako nieależnie powołanych, a odesłania do samey debitorke Prozorówny i jey funduszu; 3to gdyby się okazały tranzaktą między Prozorem i Prozorówną zawarte; czy w celu przyjęcia przez igo, na siebie pretensyi żalujących, lub uwolnienia się zgiey od oney, tych jako wzglądnie żalujących obcych, i nieakceptowanych znieczemnienia, bliźszości do dowodów uznania i onych utwierdzenia, expensów prawnych, szkod, strat sądzienia, i tego wskazania, co w sprawie prozorem będzie, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1823, miesiąca xbra 3 dnia Woźny niżej wyrażony zeznawam, iż kopie tego pozwu z oryginałem zgodne w sprawie UUr. Benjamin, Fryderyka i Franciszki Hauszysynów Nadwornych Sowiećników i Kawalerów, jedną Urodzoną Maurycym Prozorowi Jeneralowiczowi i Kornelii Prozorównie w assistencyi opiekunów, oczywście w dobrach Mazuryjskich w powiecie wileńskim położylem. 2ga po tęż Ur. Prozorówną z opieką jako w tej gubernii nie rezydującej, dla zaawizowania przez Gazetę do drzwi sądowych przybiłam i o rozprawie w sądzie exdywizorskim dóbr Romayn i Mazuryjszek Ur. Prozora na termin wskazony z wyroku 21 januaryi 1824 lub jeśli by inny nastąpił, oznajmiłem i opowiedziałem. Woźny Sądu Grodz. Ptu Wileń. Marcin Kuczyński.

Roku 1823 miesiąca grudnia 4 dnia przed aktami Grodzkimi powiatu wileńskiego stawając osobście Woźny Marcin Kuczyński relacyą tego pozwu zeznał, świadcząc Regent Kazimierz Dauksza.

Roku 1823 miesiąca xbra 4 dnia. Takowy pozew może Redakcyja Kuryera Litewskiego umieścić w druku świadcząc. Grodz. Wileń. Pisarz Naborowski.

(Redakcyja otrzymała dnia 4 grudnia r. t.)

1. Augustyn Kłot b. Sędzia, Jerzy Zdrojewski b. Podsedek Ptu dzieśnieńskiego, Fabian Mdzolowski Sędzia Grodz. Ptu tracheego Exdywizorowie. JWW. i WW. Piotrowi 2go Departamentu Gubernii mińskiej, Józefowi wojennych powinności powiatu dzieśnieńskiego b. Sędziom, Zygmuntovi Woyszowiczowi Mściślaw., Wazgirdom zeszłego Aleksandra Wazgirda Chorążym Mareckiego i debitora successorom, Leonildzie matce, Jakóbowi i Franciszkowi synom Cybulskim Stolnikowej i Stolnikowiczom powiatu horodelskiego, Kajetanowi i Apolonii Jasmanom Pisarzom b. ziemskim powiatu dzieśnieńskiego po zeszłym Prezydencie Parzeńkim Successorom, też successorom po zeszłym Tadeuszu Oziewiczu Rotmistru, niemniej successorom po zeszłym Helenie Suszyńskiej, oraz dalszym do funduszu po zeszłym Aleksandrze Wazgirda Chorążym Mareckim przypytującym się kredytorom, oznajmiamy tym naszym urzędowym obwieszczyim listem, iż na skutek remissyynego Głównego Mińskiego Sądu 2go Departamentu i poprzedniczych Sądu exdywizorskiego postanowień, My desuper wyrażeni urzędnicy i exdywizorowie za niedziel chtëry od daty dzisiejszney ad fundum majątności Alexandryi w Gubernii mińskiej powiecie dzieśnieńskim leżącej, w zupełnym komplecie zjechawszy, sądy nasze exdywizorskie bezzwłocznie kontynuować będziemy, na jakowy termin iżby interessowane strony dla wyexpedowania aktów, odbycia produktow i całkowitego swoich dopominkow wyjaśnienia ze wszelką gotowością jawili się i stawiali, zawiadamiemy i takowe obwieszczenie dla trzykrotney w Kuryerze Litewskim Awizacyi zamieszczamy.

Roku 1823 mca gbra 1 dnia. Woźny niżej wyrażony świadcząc: iż takowego obwieszczenia kopiew ary w imieniu WW. na czele niniejszego listu zamieszczonych Urzędnikow, jedną WW. w górze wymianionym zeszłego debitora successorom

Wazgirdom, 2gą Stolińkoway i Stolińkowiczom Cybulskim, 5cią Piszarom Jesmanom, 4tą successorom zesłego Oziewicza, oczywisto w majątności Alexandry w powiecie dziesnieńskim leżącej od strony W.W. Cybulskich pżyty i wezwany podalem, polozyłem, i o terminie stawania przed Sędem szdywizorskim zapowiedziałem. Dat ut supra. Franciszek Nowicki Wózný Powiatu Brasławskiego.

Roku 1823 miesiąca gbra 3 dnia przed aktami ziemskimi powiatu dziesnieńskiego stanąwszy obecnie JPan Wózný Nowicki kwit tego obwieszczenia urzędownie uznał. Ze przyjęto i do wiąg wpisanu przy skarbowey pieczęci poswiadcza się.

Donat Truchisses Trochlic Regent Ziemski powiatu dziesnieńskiego.

Wolno drukować Ignacy Szyryn Sędzia Ziem. Ptu Dziesnień.

Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w brasławskim powiecie bez pasportu zyd Josiel Faywiszowicz, odpowiadający na examinie, że miejsca urodzenia, stanu swego i do kogo należy nie pamięta a chociaż i mianował siebie wileńskim mieszczaninem; lecz to po wyprawce okazało się niesprawiedliwem, i że jest takim Królestwa Polskiego, kalwaryjskiego powiatu, z miasteczka Puntomonja nie dał dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku, podług rezolucyi Rządu pod d. 14 juli 1823 r. wydanej, uznany włóczegą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany dnia 21 juli; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadomają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. twarzy podługowatey ciemney, włosów na głowie wąsach i brodzie czarnych, oczu karych, nosa miernego, lat 50.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w rosieńskim powiecie bez pasportu Paweł Tomaszow Jacko, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 18 rodem z grodzieńskiej gubernii, nowogródzkiego powiatu ze wsi Woroncze z poddanych obywatela Jenerała Mogilnickiego czy Kobylńskiego, gdzie jakoby ma dwóch braci Franciszka i Symona we wsi Bordukuszynie mieszkających, i że tam w rewizyi zapisany; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 17 juli 1823 wydanej, uznany włóczegą, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posielenie odesłany dnja 21 tegoż juli, podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadomają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. twarzy podługowatey ospowatey, nieco pstrey, włosów na głowie rusych, brody i wąsow jeszcze nie goł, oczu błękitnych, nosa podługowatego szczupłego. Dnia 27 gbra 1823 r.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Klejst.

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw aresztanci: Antoni Sinkiewicz, Pimon Nikitin, Antoni Pihunenکو, Wasilij Jermalowicz i Tymofiej Hrudzew; z których pierwszy Sinkiewicz chociaż powiadał, że jest mieszczaninem wileńskiej gubernii z miasta Widz, lecz takowe jego opowiadanie, po zabrancy sprawce, okazało się fałszywem; a ostatni poddawni: Nikitin czernihowskiej gubernii nowgorodsiewierskiego powiatu, obywatela Jenerała Teszczonka; Pihunenکو ekaterynosław-

skiej gubernii, bochmutskiego powiatu, ze wsi Wiesioło, obywatela Morkowa; Jermalowicz włodziemskiej gubernii, jarosławskiego powiatu, ze dworu Charkowa, ze wsi Siemiencow, obywatela Grafa Czeremysziña, i Hrudzew moskiewskiej gubernii klinskiego powiatu, obywatela Dmitrja Ljapykowa, ze wsi Ananika należącej do dworu nowomikolsku; na mocy Imiennego Naywyższego Ukazu 23 februaryi i zalecenia ministryum spraw wewnętrznych 27 marca terażniejszego roku, uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na posielenie: Przymioty pomienionych włóczęgow: Sinkiewicz wzrostu 2 arsz 4½ wiersz., twarzy ciemney wielkiej, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie czarnych, na wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia lat 60; Nikitin wzrostu 2 arsz 6½ wiersz., twarzy wielkiej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie i brodzie ciemnych, a na wąsach i bakenbardach światłorusych, od urodzenia lat 40; Pihunenکو wzrostu 2 arsz. 6 wiersz, twarzy suchej małej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie ciemnorusych, od urodzenia lat 30; Jermalowicz wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz. twarzy wielkiej czystey, nosa miernego, oczu błękitnych, włosów na głowie ciemnorusych, na wąsach rzyżych, od urodzenia lat 22; i Hrudzew wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy suchej czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnorusych, od urodzenia lat 28; a zatem jeśliby pomienieni włóczęgi okazali się do kogokolwiek należącymi, aby ten w prośbie o ich zwrócenie postąpił podług istotnego brzmienia pomienionego Ukazu. Dnia 17 nowembra 1823 roku. Sekretarz F. Arcimowicz.

2. Kocz podróżny ze wszelkimi wygodami znajduje się do zbycia za pomierną cenę, ktoby sobie życzył takowy nabyć, raczy się zgłosić do domu Wazgirda na Węgrach pod N. 1171, a tam o cenie onego można się zainformować od murgrabiego Teodora.

Wezwanie successorów.

2. Przystane do ogłoszenia z Rządu Gubernialnego Litewsko-Wileńskiego:

Tłumaczenie z niemieckiego.

Cesarsko Królewski Sąd Ziemski wiedeński, czyni niniejszém wiadomo:

Iż zmarły dnia 13go maja 1823 roku w tutejszém mieście Franciszek Graf Bandinelli, w testamencie swoim dnia 29 kwietnia 1823 roku napisanym, a dnia 13 maja 1823 roku ogłoszonym, w § 16 wyraża:

Na uniwersalnych successorów całkowitego mojego pozostałego, tu nie lokowanego majątku, i dóbr moich we Florencyi sytuowanych, wzywam Bandinellów w Litwie mieszkających, a mianowicie tych, którzy złożą dowody, iż są najbliższemi mojami krewnemi. Jeżeliby zaś ci już poumierali lub też tey successyi przyjąć niechcieli, w tym razie mieć chcę za successorów moich, urodzonych Bandinellów w Sienie, we Włoszech mieszkających, a mianowicie tych, którzy podług praw i zwyczajów, najbliższe do pozostałości po mojej familii, mieć będą prawo."

Wzywają się przeto wszyscy ci, którzy prawo mieć mogą do tey pozostałości, ażeby w przeciągu roku jednego, sześciu tygodni i trzech dni w niniejszym Sądzie złożyli na to dostateczne dowody, gdyż po upłynieniu tego czasu pozostałość ta przyznana zostanie temu, który złoży dowody, iż najbliższe do niej ma prawo. Dnia w Wiedniu 1823 roku lipca 9 dnia.

Zgodno z oryginałem w sądzie znajdującym się Dat w Wiedniu 1823 roku lipca 17 dnia,

(M. P.) podpisano: Józef Pichler.

Cesarsko Król. Ziemskiego Sądu Expedycy Dyrektor.

Tłumaczył Arnold Grauert.

Loterya.

Ciągnięcie piątej klasy 24tej Loteryi klasy czney Królestwa Polskiego odbędzie się dnia 15 grudnia n. s. 1823 roku. Losow do tej Loteryi dostać można każdego czasu w Wilnie w Kantorze u JP. Jakuba Lichtensteyna mieszkającego na ulicy Sawicz w domu Mińkiewicza pod N. 54.

Plan tej Loteryi znajduje się w Nrach 107, 110 i 113 Kuryera Litewskiego.

Ostrzega się grających w niniejszą Loteryą, ażeby wcześniej wymieniali Losy do piątej klasy, przedane bowiem będą innym osobom i stosownie do Artykułu 15 obwieszczenia obok planu, wygrana temu tylko wypłaca się kto posiada z właściwej klasy Numer wygrywający.

Przedaż Publiczna.

3. Wileńska Tamożnia ogłasza, że przy niej we trzech terminach, to jest: 1, 3 i 5 następującego grudnia, przedawać się będą z publicznego targu, następujące skonfiskowane towary: wstążek jedwabnych wązkich kolorowych 3 sztuki, stażek półjedwabnych 36 sztuk, nici białych lnianych 24 motki, korun żydowskich bawełnianych 22 sztuki, nożyczek stalowych różney wielkości 20 sztuk, szydeł szwieckich stalowych 9 paczkow, igieł do szycia stalowych 217 paczkow, prątki do robienia pończoch 6 paczkow, szczyrykow 12 sztuk, ołówkow 20 tuzinow, w prostem drzewie 10 tuzinow, tasiemek lnianych białych 648 sztuk, tasiemek różnych kolorow 228 sztuk, bawełnicznych różnych kolorow 260 sztuk, cznurkow jedwabnych różnokolorowych 16 sztuk, hałunu myszurnego (галуна мышурнаго) 24 sztuki, nożow w drewnianych trzonkach 16 sztuk, narparkow prostych mosiężnych 30 tuzinow, spinek cynowych 16 tuzinow, szpilek takichże z szklanymi oczkami 20 tuzinow, szpilek mosiężnych 80 arkuszy, guzłkow mosiężnych dętych 12 tuzinow, jedna powozka prosta bez żadnego okucia z uprzężą.

Członek Pietrow.
Sekretarz Perfiljew.

3. Przez Dekret oczewisty nieapellowany między JP. Wiktoryą Heysyngową a W. JP. Ludwikiem Gryfinem, zeszłego Józefa Gryfina sukcesorem, w Sądzie Ziem. Ptu Wileń. dnia 25 maja roku 1823 zapadły, obrazy i lanszafity oleyno malowane dawnych Królów i Xiążąt Polskich w ramach czarno beycowanych i niektóre za szkłem w liczbie sztuk 63, na wyprzedaż z publiczney licytacji zostają destynowane, które przezemnie delegowanego niżej piszącego się Urzędnika w Izbie Sądowej Ziemskiej od dnia 10 następującego miesiąca decembra z południa od godziny trzeciej wedle rejestru z ocenką sporządzonego, wyprzedane będą, życzących przeto nabydź ambientów prz niniejszą awizacją i publikatę wzywa.

Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Janieński.

3 W Skutek rozporządzenia Rządowej Zwierzchności, czyni się niniejsze wezwanie: że na dostarczenie drew, świec i słomy, dla wojskowych i dalszych potrzeb w powiecie trockim, od roku 1824 na następne trzy lata odchodzić będzie w mieście Trokach, w powiatowym rzeczonych materiałów Komitecie, licytacja w terminach, jako to: dnia 18, 19 i 20 przyszłego miesiąca grudnia, przeto, życząc przyjąć wyrażone dostarczenie opału i swia-

ła dla wojska, zechcą, w przeznaczonych terminach: z prawnymi dowodami ewikcyi, jawić się do Trok. Marszałek Trockiego Powiatu i Kawaler Bolesław Römer.

Sekretarz Adam Kucewicz.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli JP. Józefa Widawskiego przez rozdział jego folwarków Widawszczyzny, Sienkowszczyzny i Łastayszczyzny w Powiecie Oszmiańskim położonych, wyrokiem Sądu Ziem. Ptu Oszmiań, przeznaczony, w mieście powiatowym Oszmianie odbywający się, zawiadania wszystkie interessowane strony, iż na dniu 18 następnego mca decembra do oczewistego rozbioru sprawy konkursowej przystąpi. Gdyby więc na takowym terminie wszyscy wierzyciele i pretensorowie tegoż JP. Widawskiego pod skutkami amissy, a debitorowie do masy, zawiniający unikając wskazania na ich summy chociażby za niestannością, jawili się, zastrzega. Dat roku 1823 miesiąca nowembra 26 dnia.

Józef Bukaty Sędzia Ziemski Oszmiański Exdywizor. Prezydent. Karol Mosiewicz Sędzia Ziem. Ptu Oszmiań. Rejent Ziemski Peżarski.

2. Sąd Ziem. Ptu Rosień. dekretem Remissyynym 1823 r. junii 26 ogłoszonym, także i exdywizyą majątkną M. Ieykiow i Ejkscio w ptcie Rosien. w parafii Czekiskiej leżącego, oraz wszelkiego funduszu JPP. Tucewiczow wykryć się mogącego, na satysfakcyą kredytorow przeznaczyl i za uprzedzonym terminalem pozwem przez którąkolwiek stronę, ostateczną rozprawę, między stronami wpływającemi do tego konkursu zadeterminował, skutkiem zatem pozwu do tego obiektu przez JPP. Gierdziewiczza Woisznarow i X. Michnieniewiczza Dziekana Wielon. wyniesionego i zeznanego, zawiadania wszystkie interessowane strony przez niniejszą trzykrotnie w Kuryerze Litewskim umieszczającą się awizacją, że od 4 następującego miesiąca Xbra zeymie się rozbiorem ostatecznym teyże sprawy konkursowej, i jako po ułatwionych wstępnych dyllacyach, dnia 10 tegoż mca Xbra niezawodnie oną wezmie w namowę, a na pretensye niejawione utratę rzeczy stosownie z prawidlem Remissy zapisac postanawia, Roku 1823 mca gbra 27 dnia. Prezydent Ziem. Jan Kalinowski Exdywizor. Regent Ziem. i Exdywizorski Ignacy Jatowt.

3 W majątności Strawlenikach Murowanych 09 mil od Wilna w powiecie Trockim na gościńcu Kowieńskim położonym, znajdujący się Ogiery stadne, Konie wierzchowe i pociągowe już anglizowane, gatunku arabskiego do sprzedania, ktoby one życzył nabydź znajdzie cenę ostateczną wyznaczoną na każdą sztukę, a to dla ułatwienia kupującemu i sprzedającemu nieprzyjemności przetargow.

2 Na dziedzińcu tyloym Głównego Seminarjum, przy ulicy idącej w tył muru s. Kazimierza są do przedania bradzo mało używane, kocz, drążki i do tego szory, życzący to nabydź zechcą udadz się do Pana Rokickiego mieszkającego na pomienionym dziedzińcu przy samey bramie.